

[Bernhard Baunsgaard]

forstå, med hensynet til den personlige integritet, forstået på den måde, at dette vejer tungest.

Det andet udgangspunkt er hensynet til individets ret og til personligheden. Jeg vil gerne sige her, at for det radikale venstre er det altafgørende i EDB-alderen sikringen af den personlige integritet. Der kan ikke af hensyn til et effektivitetskrav gives los på dette punkt, og jeg vil gerne have understreget, at det vil i enhver afvejelse fra vores side være udgangspunktet og det, der vejer tungest. Anderledes kan det ikke være. Men naturligvis, et samfund skal jo kunne køre, og derfor er vi da parate til at drøfte, hvor meget det overhovedet er nødvendigt at vi giver tilladelse til. Efter vor opfattelse skal det være meget lidt. Vi kan ikke fortsætte med en tilstand, hvor landets tidligere justitsminister af et af disse, jeg havde nær sagt – ja, det skal jeg lade være med, ellers griber formanden bare ind – kreditoplysningsbureauer bliver hængt ud som en usolid betaler. Vi kan ikke have den slags overgreb mod personer.

Hagen Hagensen (KF):

Det er mig en gåde, hvordan hr. Bernhard Baunsgaard overhovedet har kunnet få ud af det, jeg har sagt, at jeg skulle tage hensyn til dem, der opretter registre, og dermed mene, at der er afstand mellem justitsministerens opfattelse af forholdene og det, jeg sagde, der gik på den situation, hvor man frivilligt afgiver oplysninger f.eks. til sin læge eller et andet sted; så er det da rimeligt, at man ved, der er afgivet oplysninger, som man selv har ønsket bliver bevaret. Det kan jeg ikke betegne med det i øvrigt rammende udtryk, som hr. Bernhard Baunsgaard brugte, nemlig indbrud i den personlige integritet, når man selv har afgivet de pågældende oplysninger.

Udgangspunktet for det, vi drøfter, er, at vi er i EDB-alderen, hvor snart sagt alt er gørligt, og hvor vi ønsker at beskytte det enkelte menneske. Hr. Bernhard Baunsgaard, som husker godt – det ved jeg – vil vide, at jeg har plæderet imod alle de forhold, der har været i årenes løb, de kendte sager: Køgesagen, Århussagen, Danmarks Statistik og kommunerne. Jeg er ikke tilhænger af det røde system med sygdomsoplysninger; alt det ved hr. Bernhard Baunsgaard, så det er mig en gåde, at han mener, jeg skulle tage hensyn

til dem, der opretter registre. Det er heller ikke min gruppes opfattelse. Justitsministerens og min opfattelse ligger hinanden ganske nær, og vi partier, der vedtog loven om registre i sin tid, lovede jo i øvrigt hinanden, at lovgivningen skulle tages op om nogle år til drøftelse og gennemgang, for at man kunne se, om bestemmelserne var gode nok. Dengang mente vi ikke at kunne gøre dem bedre. Jeg tror, der nu er mulighed for at gøre dem bedre til sikring af borgerne. Det ville jeg blot gerne have sagt.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det var en grov sigtelse at beskyldte mig for at stå til højre for fremskridtpartiet. Tværtimod finder jeg, at ordføreren for forslagsstillerne fuldstændig mangler fantasi og fremsynethed, egenskaber, der burde være vigtige for en politiker.

Jeg startede med at sige, at jeg helt kunne tilslutte mig ministerens indlæg, men så gjorde jeg rede for de visioner, man får, når man læser udformningen af bestemmelserne, og jeg tror, der er andre her i salen og i tilhørerlogerne, der har forstået det.

Når man sidder og leger med sine små computere derhjemme og laver telefonaftaler og andre ting med forskellige personlige oplysninger, er det, som lovforslaget er udformet, et register, og hvis det er noget, det offentlige skal kontrollere, hvor er så det private henne, hvor er hensynet til den enkelte familie og dens egne, private oplysninger?

Jeg er enig i, at denne offentlige udhængning af folk, der står i kreditbureauer, er uanstændig, men jeg ønsker blot at gøre opmærksom på de konsekvenser, det får, og de problemer, en sådan udformning af lovforslaget rejser.

Ordføreren for forslagsstillerne sagde, at politiets registre ikke er undtaget. Ja men hvor står det? Så vidt jeg kan se, er politiets registre nu taget ud af lovgivningen; der er f.eks. ikke mere hjemmel til at registrere sædelighedsforbrydere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det sidste kan vi jo drøfte videre i udvalget; så bliver vi nok enige.

Jeg kom før til at bruge for megen tid på bemærkningerne til de enkelte, så jeg nåede